

ዐራት ትፍጽምት ያለው ግጥም

፫

ደብር ባለበት ቀን ጭጋግ በለበሰ
ያ ክፉ ጅብ መጣ እያነካከሰ፤
አህያዩ ጠፍታ ስፈልጋት ውዩ
ቤት ልመለስ ነበር ጠፍታ ትቅር ብዩ
“ግን ያ ክፉ ሽባ ያገኛት እንደሆን
ጸጸቱ አይወጣልኝ መቸውኑም ቢሆን...”
እያልኩ ተከትየው ዱር ለዱር ስንዝ
ሜዳና፣ ተራራ፣ ሸለቆና፣ ወንዝ፣
ወጣሁኝ፣ ወረድኹኝ፣ ያንን ሁሉ በእግሬ
ሌቱም ጨለመና ስኳትን አድሬ
ጥዋት ቤት ስገባ በድካም ሰክሬ
ከቶ ማን ሰው ይሆን የቆመው ከበሬ?
ኦረ ሰው አይደለም፣ ሰውስ የመሰለኝ
ለካ አህያዩ ናት፣ ምንኛ ደስ አለኝ!
ከምንም ሳልቆጥረው ጨለማ ሌሊቱ
ዕንቅፋት ሲመታኝ፣ መውደቅ፣ መነሳቱ
ቁልቁለት ወርጄ፣ ስወጣ ዳገቱ፣
ወድያውኑ ረሳሁት ድካሙ፣ ልፋቱ።
ጠፋ ያሉት ንብረት እንዲህ መገኘቱ
መግለጽ ያዳግታል፣ አወይ ደስ ማለቱ!

ገ/አ. ጐርፉ።

ይቀጥላል...